

ROZPROSZONE SYSTEMY OPERACYJNE

PROJEKT

FAZA I

Zespół Mechatroniczni Wojownicy:

Dzumaga Rafał,
Grudzień Ewelina,
Gwiazdowicz Artur,
Jóźwik Mateusz,
Misiowiec Piotr,
Poćwierz Maciej,
Steppek Katarzyna

Politechnika Warszawska

2016-04-28

SPIS TREŚCI

Opis rozwiązania Docker	2
Czym jest kontener	2
Czym jest Docker	3
Architektura Dockera	3
Podstawowe pojęcia	3
Docker Toolbox	4
Możliwe stany kontenera	6
Docker PID Namespace	6
Docker Volumes	7
Logowanie	7
Docker Swarm	8
Bezpieczeństwo	9
Raport z testów dockera	9
1. Test prostego przykładu	9
2. Test współpracujących kontenerów	10
3. Test tworzenia klastra	11
Koncepcja i architektura rozwiązania	12
Role	13
Wymaganie нефункционалне	13
Wymaganie funkcjonalne	14
Architektura systemu	14
Harmonogram	15
Organizacja środowiska programistycznego projektu	16
Bibliografia:	16

FAZA I

W ramach fazy I należało wykonać następujące zadania:

- Opis rozwiązania Docker
- Uruchomienie dostępnych w sieci wybranych konfiguracji demonstrujących wykorzystanie Docker i opisanie uruchomień w raporcie
- Koncepcja i architektura rozwiązania własnego opisana m.in. przez zestawienie wymagań funkcjonalnych i нефункциональных
- Harmonogram realizacji projektu z pełnym zdefiniowaniem i przydziałem ról w projekcie osadzonych w czasie realizacji projektu
- Organizacja środowiska programistycznego projektu

OPIS ROZWIĄZANIA DOCKER

Czym jest kontener

Kontener jest to środowisko uruchomieniowe zawierające aplikację wraz z dependencjami wymaganymi do jej poprawnego uruchomienia. Kontener oprócz samej aplikacji zawiera wyizolowaną instancję systemu operacyjnego, w której działa aplikacja. Celem stworzenia kontenerów było wyizolowanie aplikacji od zasobów systemu operacyjnego tak, aby miała dostęp tylko do wydzielonej jego części. Kontenery mają wiele wspólnych cech z maszynami wirtualnymi, lecz głównym celem wirtualnych maszyn jest pełna symulacja środowiska uruchomieniowego, natomiast kontenery umożliwiają przenośność aplikacji. Ich głównymi cechami są:

1. Współdzielenie zasobów z systemem operacyjnym, w którym się znajdują (tzw. Host OS). Dzięki temu jest to wysoce wydajne rozwiązanie, pozwalające na uruchamianie aplikacji znajdujących się w kontenerze w kilka sekund.
2. Kontenery są odporne na zmiany konfiguracyjne środowiska, w którym się znajdują.
3. Mała ilość pamięci, jaką zajmuje kontener, pozwala na uruchomienie wielu instancji w tym samym czasie w celu np. zasymulowania środowiska produkcyjnego rozproszonego systemu.
4. Użytkownicy mogą w łatwy sposób uruchomić stworzone przez innych kontenery i aplikacje bez potrzeby czasochłonnego konfigurowania środowiska.

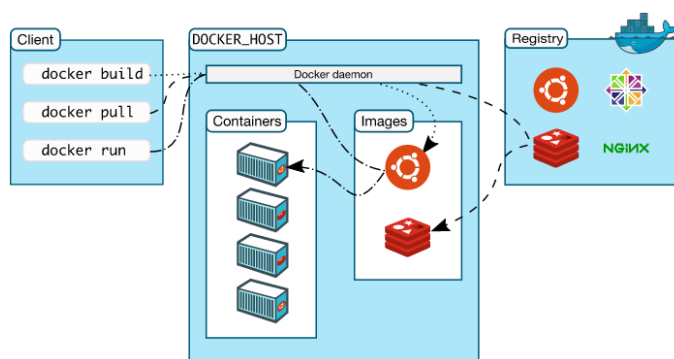
Czym jest Docker

Docker jest rozwiązaniem bazującym na technologii kontenerów, jednak w wielu aspektach poprawia i ułatwia pracę z nimi m.in. dzięki przenośnym obrazom kontenerów, czy też przyjaznym dla użytkownika interfejsie, umożliwiającym tworzenie i rozpowszechnianie kontenerów.

Dwa podstawowe elementy Dockera to silnik (Docker engine) pozwalający na szybkie i łatwe uruchamianie kontenerów oraz Docker Hub – serwis w chmurze pozwalający na dystrybucję kontenerów.

Architektura Dockera

Docker działa w oparciu o architekturę klient – serwer. Klient komunikuje się z Docker daemonem, odpowiedzialnym za tworzenie, uruchamianie oraz dystrybucję kontenerów. Obsługuje również polecenia użytkownika i przekazuje je do Docker daemona. Oba komponenty mogą być uruchomione w jednym systemie lub klient może komunikować się ze zdalnym daemonem.

Źródło: <https://docs.docker.com/engine/article-img/architecture.svg>

Podstawowe pojęcia

Aby w pełni zrozumieć jak działa Docker, należy zapoznać się z trzema pojęciami:

1. Obraz (Docker image)
2. Rejestr (Docker registry)
3. Kontener (Docker container)

Obraz

Jest to obraz stworzonego kontenera. Obraz może zawierać np. system Ubuntu oraz aplikację stworzoną przez użytkownika. Docker umożliwia w prosty sposób tworzenie obrazów lub aktualizację już istniejących, a także korzystanie z obrazów stworzonych przez innych użytkowników. Z każdego obrazu można uruchomić instancję kontenera a następnie po wprowadzeniu pożądanых zmian stworzenie nowej wersji obrazu.

Jak zbudowany jest obraz

Każdy obraz składa się kilku warstw (Ang. Layers), które przy wykorzystaniu UFS (Union File System) łączone są w pojedynczy obraz. UFS pozwala plikom i folderom z różnych systemów plików pokrywać się, tworząc jeden spójny system plików. Dzięki warstwom Docker jest rozwiązaniem zajmującym mało miejsca w pamięci. Przy modyfikacji obrazu Dockera, np. poprzez aktualizację aplikacji do nowszej wersji, tworzona jest nowa warstwa zawierająca aplikację a nie cały nowy obraz. Dzięki temu nie ma potrzeby dystrybucji całego obrazu, a jedynie aktualizacji.

Rejestr

Służy do przechowywania obrazów dockera. Istnieją zarówno prywatne, jak i publiczne rejestry. Oficjalny rejestr to Docker Hub, który przechowuje ogromną ilość obrazów zarówno oficjalnych, stworzonych przez np. Ubuntu czy Microsoft, jak również i takich stworzonych przez użytkowników.

Kontener

Kontener zawiera wszystkie elementy niezbędne do uruchomienia aplikacji. Każdy kontener jest stworzoną z obrazu wyizolowaną i bezpieczną platformą uruchomieniową dla aplikacji.

Jak działa kontener

Kontener składa się z systemu operacyjnego, plików dodanych przez użytkownika oraz meta danych. Każdy kontener zbudowany jest z obrazu który zawiera informacje o swojej zawartości, procesach które zostaną uruchomione przy starcie kontenera oraz pliki konfiguracyjne potrzebne do poprawnego wystartowania. Docker uruchamiając kontener z obrazu odczytuje te dane, a następnie dodaje do obrazu warstwę *read-write*, w której uruchamiana jest aplikacja.

Docker Toolbox

W celu zainstalowania Dockera na systemie operacyjnym Windows 10 należy skorzystać z jakiejś formy wirtualizacji. Możliwe jest zainstalowanie maszyny wirtualnej np. Linux Ubuntu 14.04 i uruchomienie w niej Dockera lub skorzystanie z rozwiązania zaoferowanego przez producenta czyli z tzw. Docker Toolboxa. Składa się on z następujących komponentów:

1. Maszyna (docker machine) – umożliwiająca korzystanie z komend *docker-machine*.
2. Silnik (docker enging) – umożliwiający korzystanie z komend *docker*.
3. Docker compose – umożliwiający korzystanie z komend *docker-compose*.
4. Kinematic – interfejs GUI
5. Powłoka skonfigurowana do korzystania z dockera
6. Oracle virtual-box

Maszyna Dockera

Jest to narzędzie pozwalające na instalację silnika dockera na wirtualnych hostach oraz zarządzanie nimi z poziomu konsoli użytkownika. Maszyna pozwala na tworzenie lokalnych oraz zdalnych hostów np. przy wykorzystaniu rozwiązań takich jak Amazon Web Services lub Digital Ocean. Maszyna dockera jest to jedyne rozwiązanie pozwalające na tę chwilę na korzystanie z Dockera na systemie Windows oraz najlepsze narzędzie dzięki któremu możemy zarządzać na raz wieloma instancjami hostów dockera (zarówno lokalnymi, jak i zdalnymi).

Źródło: <https://docs.docker.com/machine/img/machine.png>

Docker compose

Jest to narzędzie pozwalające w łatwy sposób tworzyć i uruchamiać tzw. *multi-container Docker applications*. W tym celu tworzony jest specjalny plik konfiguracyjny opisujący wszystkie wystawione serwisy, który następnie zostaje odczytany podczas uruchamiania środowiska za pomocą jednej komendy.

Docker compose pozwala w łatwy sposób na:

1. Budowanie obrazów dockera
2. Uruchomienie kontenerowych aplikacji jako serwis
3. Uruchomienie całego systemu jako serwis
4. Zarządzanie stanem konkretnych serwisów w systemie
5. Skalowanie serwisów

Docker compose nie skupia się na jednym kontenerze ale pozwala na opisanie całego środowiska oraz interakcji między serwisami (kontenerami).

Przykładowy plik konfiguracyjny (`docker-compose.yml`):

```
# Filename: docker-compose.yml
wordpress:                               (1)
  image: wordpress:4.2.2                 (2)
  links:
    - db:mysql                            (3)
  ports:
    - 8080:80                             (4)

db:                                       (5)
  image: mariadb                          (6)
  environment:
    MYSQL_ROOT_PASSWORD: example         (7)
```

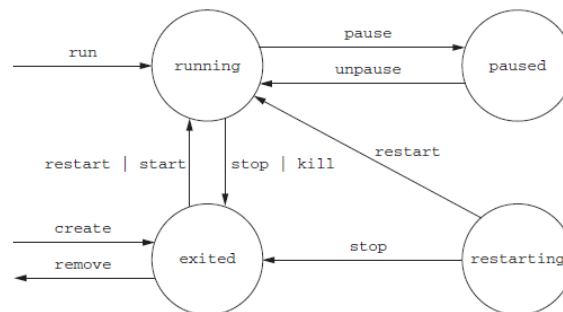
- (1) Zdefiniowanie serwisu o nazwie: 'wordpress'
- (2) Skorzystanie z oficjalnego obrazu 'wordpress:4.2.2'
- (3) Linkowanie dependencji
- (4) Mapowanie portu 80 kontenera do portu 8080 hosta
- (5) Zdefiniowanie serwisu o nazwie: 'db'
- (6) Skorzystanie z oficjalnego obrazu mariadb:latest
- (7) Zdefiniowanie zmiennej środowiskowej o nazwie MYSQL_ROOT_PASSWORD

Polecenia docker-compose:

- a. `docker-compose ps` – wyświetla informacje o kontenerach uruchomionych plikiem *.yaml
- b. `docker-compose rm -v` – usuwa wszystkie kontenery uruchomione danym plikiem *.yaml, flaga `-v` usuwa dodatkowo wolumeny połączone z kontenerami
- c. `docker-compose up -d` – uruchamia środowisko zdefiniowane pliku *.yaml w trybie detached
- d. `docker-compose logs` – wyświetla logi wszystkich kontenerów
- e. `docker-compose logs name1 name2` – wyświetla logi danych kontenerów
- f. `docker-compose pull` pobiera obrazy potrzebne do uruchomienia danego środowiska

Możliwe stany kontenera

Diagram przedstawiający wszystkie stany w który może znaleźć się kontener oraz komendy które zmieniają stan kontenera:

Źródło: Docker in Action. Jeff Nickoloff. Manning 2016

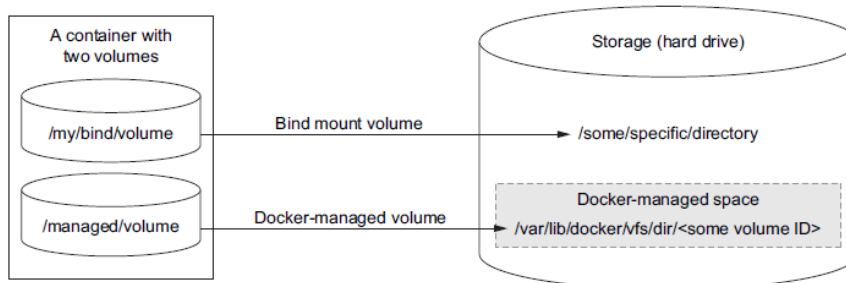
Docker PID Namespace

Każdy proces uruchomiony w systemie Linux posiada swój unikalny identyfikator, tzw. PID. Przestrzeń PID (PID namespace) jest zbiorem możliwych liczb identyfikujących proces. Podczas tworzenie kontenera Docker tworzy również dla niego przestrzeń PID. Bez osobnej przestrzeni PID dla każdego kontener procesy z kilku kontenerów posiadałyby te same identyfikatory lub identyfikatory procesów hosta. Ponadto procesy jednego kontenera byłyby w stanie ingerować w działanie procesów innego kontenera. Brak przestrzeni PID powodowałby również konflikty w dostępie do zasobów kilku kontenerów ponieważ starałyby się korzystać z tego samego zasobu.

Docker Volumes

Wolumen (Volume) to element (tzw. mount point) drzewa katalogów kontenera, w którym część drzewa folderów hosta została zamontowana. Istnieją dwa typy wolumenów:

1. Bind Mount – korzystają ze ścieżki dostępu zdefiniowanej przez użytkownika. Przydatny, gdy host dostarcza plik lub folder, który musi być zamontowany w konkretnym miejscu kontenera. Umożliwia współdzielenie danych z innymi procesami uruchomionymi np. w systemie operacyjnym hosta. Możliwe jest również dzielenie wolumenu przez kilka różnych kontenerów (np. jeden zapisuje dane do wspólnego wolumenu drugi je odczytuje).
2. Korzystają ze ścieżki stworzonej przez daemona Dockera w kontrolowanej przez niego przestrzeni tzw. *Docker Managed Space*.

Źródło: Docker in Action. Jeff Nickoloff. Manning 2016

Ważną cechą wolumenów jest to, że nie są usuwane wraz z kontenerami, które z nich korzystają, jeśli tego nie zażądamy. Dlatego też, aby uniknąć problemów spowodowanych ograniczeniem pamięci przez tzw. „sieroce wolumeny”, należy skorzystać z flagi `-v` przy usuwaniu ostatniego kontenera, który korzysta z danego wolumenu. Dzięki temu, usunięte zostaną również wszystkie powiązane wolumeny.

Logowanie

Docker automatycznie loguje wszystkie dane przesłane do `STDOUT` i `STDERR`. Logi następnie mogą zostać wyświetlone przy użyciu komendy: `docker logs`. Istnieje kilka metod logowania które mogą zostać włączone poprzez dodanie argumentu `--log-driver` do komendy startującej kontener. Są to między innymi: `json-file`, `syslog`, `journald`, `gelf`, `fluentd`.

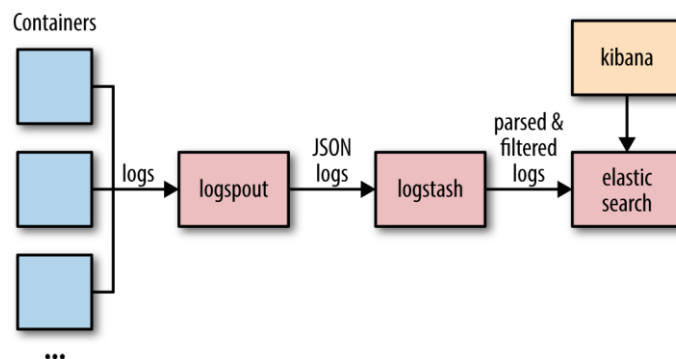
Żaden z tych driverów nie umożliwia jednak logowania w środowisku multihost. Możliwa jest jednak agregacja logów poprzez:

1. Uruchomienie w każdym kontenerze procesu, który działa jako agent zbierający logi i wysyłający je do serwisu agregacyjnego.
2. Zbieranie logów na hoście albo innym kontenerze specjalnie do tego przeznaczonym, a następnie wysyłanie ich do serwisu agregacyjnego.

Przykładowe rozwiązanie wykorzystuje drugi sposób. W tym celu mogą zostać użyte następujące narzędzia:

- Elasticsearch – jest to wyszukiwarka działająca prawie w trybie rzeczywistym. Jest zaprojektowana tak, aby łatwo można było ją skalować na wielu węzłach więc jest to bardzo dobre rozwiązanie do przeszukiwania ogromnych ilości logów.
- Logstash – narzędzie służące do odczytywania, parsowania oraz filtrowania logów przed wysłaniem do innego serwisu (np. Elasticsearcha)
- Kibana – Graficzny interfejs do Elasticsearcha.
- Logspout – narzędzie dzięki któremu w prosty sposób można przesłać logi z Dockera do Logstasha
- Logspout-logstash adapter – mapuje logi z formatu dockera na format łatwo odczytywany przez logstasha

Schemat całego rozwiązania:

Źródło: Docker in Action. Jeff Nickoloff. Manning 2016

Docker Swarm

Docker Swarm (rój) to rozwiązanie klastrowe zaimplementowane przez Dockera. Pozwala ono traktować grupę hostów jako pojedynczego hosta.

W celu stworzenia klastra należy pobrać obraz 'Swarm', a następnie korzystając z Dockera skonfigurować managera oraz wszystkie hosty.

Konfiguracja obejmuje otwarcie portu TCP oraz zainstalowanie Dockera na każdym węźle oraz stworzenia i skonfigurowania certyfikatów TLS w celu zabezpieczenia klastra.

Obraz Swarm jest oficjalnym obrazem wspieranym i aktualizowanym przez Dockera. Istnieją również inne metody tworzenia klastra, lecz stworzenie go przy pomocy kontenera Swarm jest najprostszą z metod, wymagającą jedynie uruchomienia komendą 'docker run'. Ponadto kontener izoluje klaster od środowiska hosta.

Bezpieczeństwo

Kontenery ustępują pod względem bezpieczeństwa wirtualnym maszynom, a ich niektórymi problemami są:

1. Współdzielenie jądra systemu między wszystkimi kontenerami i hostem

Po wykryciu wewnętrznego błędu jądra systemu uszkodzone mogą zostać wszystkie kontenery oraz host. W przypadku maszyn wirtualnych atakujący aby dostać się do jądra systemu, musiałby przedostać się zarówno przez jądro maszyny jak i przez hypervisora.

2. Ataki DoS

Kontenery współdzielą między sobą zasoby jądra, przez co po przejęciu dostępu do zasobów takich jak np. pamięć operacyjna czy UID, inne kontenery mogą zostać zagłuszone, co prowadzi do niedostępności serwisu (Denial of Service).

W celu zabezpieczenia się przed atakami należy:

1. Korzystać z load balancerów lub kontenerów proxy w celu ograniczenia ilości kontenerów, które otwierają swoje porty na świat.
2. Należy maksymalnie ograniczać prawa użytkowników
3. Należy korzystać z kontenerów monitorujących oraz logujących
4. Aktualizować oprogramowanie kontenerów
5. Korzystać z zabezpieczeń AppArmor lub SELinux jeśli to możliwe
6. Uruchamiać pliki systemowe jako *read-only* jeśli to możliwe
7. Ograniczać pamięć dostępną dla kontenera korzystając z flagi `-memory`
8. Szyfrować komunikację między kontenerami.
9. Korzystać z polityki restartowania `on-failure` zamiast `always` w celu ograniczenia wykorzystywania zasobów (możliwe przy ataku DoS)
10. Ograniczać dostęp kontenerów do zasobów CPU
11. Otwierać tylko wykorzystywane porty

RAPORT Z TESTÓW DOCKERA

W ramach testów zostały przeprowadzone trzy scenariusze

1. Aplikacja działająca na jednym kontenerze
2. Środowisko składające się z trzech kontenerów
3. Środowisko klastrowe składające się z trzech kontenerów na trzech różnych maszynach dockera

1. Test pojedynczego kontenera

W celu uruchomienia aplikacji znajdującej się w repozytorium Dockera korzystamy z komendy:

```
docker run dockerinaction/hello_world
```

Pierwsze dwa elementy komendy przekazują informację Deamonowi Dockera, potrzebną do uruchomienia kontenera. Ostatni człon to nazwa repozytorium, które zostanie pobrane. Po uruchomieniu komendy Docker wykonuje następujące kroki:

1. Szuka obrazu na naszym komputerze
2. Jeśli go nie znalazł, przeszukuje repozytorium (Docker Hub)
3. Jeśli obraz znajduje się w repozytorium Docker, pobiera go
4. Instaluje warstwę obrazu na hoście uruchomieniowym
5. Tworzy nowy kontener i startuje w nim aplikację

2. Test współpracujących kontenerów

Testowane środowisko składa się z trzech komunikujących się ze sobą kontenerów. Na pierwszym kontenerze uruchomiona zostanie instancja serwera *Nginx*, na drugim program wysyłający emaile, obydwa kontenery zostaną uruchomione w trybie *detach*. Ostatni kontener jest kontenerem interaktywnym, dzięki któremu użytkownik może komunikować się z pozostałymi. Pierwszym krokiem jest wykonanie komendy:

```
docker run --detach --name web nginx:latest
```

Pobiera ona i uruchamia najnowszą wersję serwera *Nginx* z repozytorium dockera. Outputem komendy jest unikalny identyfikator kontenera.

- Flaga `--detach` (opcjonalnie `-d`) uruchamia kontener w tle. Oznacza to, że program został uruchomiony ale nie został podpięty do konsoli użytkownika. Następnie uruchamiamy kolejny kontener w tle. Jest on odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń i wysłanie maili:

```
docker run -d --name mailer dockerinaction/ch2_mailer
```

Ostatni kontener potrzebny do zrealizowania zadania jest kontenerem interaktywnym.

```
docker run --interactive --tty --link web:web --name web_test  
busybox:latest /bin/sh
```

- Flaga `--interactive` (lub `-i`) otwiera strumień wejściowy dla kontenera
- Flaga `--tty` alokuje wirtualny terminal dla dockera.
- Flaga `--link web:web` powiązała nowo utworzony kontener z kontenerem `web`

Po zakończeniu komendy Docker wystartował program powłoki: *sh*. Wszystkie komendy które zostaną od tej pory wpisane, są komendami działającymi tylko na danym kontenerze (czyli nie możemy już stosować komendy `docker run...`) Aby sprawdzić poprawne linkowanie kontenerów korzystamy z komendy `wget` wysyłające zapytanie http do serwera:

```
wget -O - http://web:80/
```

Komenda `exit` pozwala nam opuścić kontener. Ostatni element rozwiązania to agent monitorujący działanie serwera. Aby go uruchomić:

```
docker run -it --name agent --link web:insideweb --link
mailer:insidemailer dockerinaction/ch2_agent
```

Kontener nie został uruchomiony w trybie *detach* dlatego, aby odłączyć konsolę od kontenera, należy przytrzymać `ctrl`, nacisnąć klawisz `p`, a potem `q`. W celu potwierdzenia uruchomienia wszystkich trzech kontenerów można skorzystać z komendy:

`docker ps` – wyświetla ona podstawowe informacje o wszystkich działających kontenerach.

W celu zrestartowania któregoś z kontenerów korzystamy z komendy:

```
docker restart name (np. docker restart mailer)
```

Aby wyświetlić logi kontenera możemy skorzystać z komendy:

```
docker logs name (np. docker logs agent).
```

Po przejrzeniu wszystkich logów można zatrzymać kontener `web`:

```
docker stop web
```

a następnie sprawdzić logi kontenera `'mailer'`:

```
docker logs mailer
```

Widać, że kontener `agent` wykrył zatrzymanie serwera `web` i powiadomił o tym kontener `mailer`.

3. Test tworzenia klastra

Na początku należy stworzyć token dla klastra korzystając z komendy `'swarm create'`:

```
SWARM_TOKEN=$(docker run swarm create)
```

Posiadając token możliwe jest stworzenie hosta zarządzającego (mastera):

```
docker-machine create -d virtualbox \
--engine-label dc=a \
--swarm --swarm-master \
--swarm-discovery token://$SWARM_TOKEN \
swarm-master
```

Za pomocą tej komendy została stworzona nowa maszyna wirtualna o nazwie: `swarm-master`. Powiązana jest z klastrem za pomocą wcześniej utworzonego tokena. Korzystając z flagi `'--engine-label'`, oznaczyliśmy ją etykietą `'dc=a'`. Następnie należy stworzyć dwie pozostałe maszyny wchodzące w skład klastra: `swarm-1` i `swarm-2`.

```
docker-machine create -d virtualbox \
--engine-label dc=a \
--swarm \
--swarm-discovery token://$SWARM_TOKEN \
swarm-1

docker-machine create -d virtualbox \
--engine-label dc=b \
--swarm \
--swarm-discovery token://$SWARM_TOKEN \
swarm-2
```

Aby sprawdzić poprawność wykonanych komend możemy wylistować wszystkie maszyny przypisane do klastra o danym tokenie.

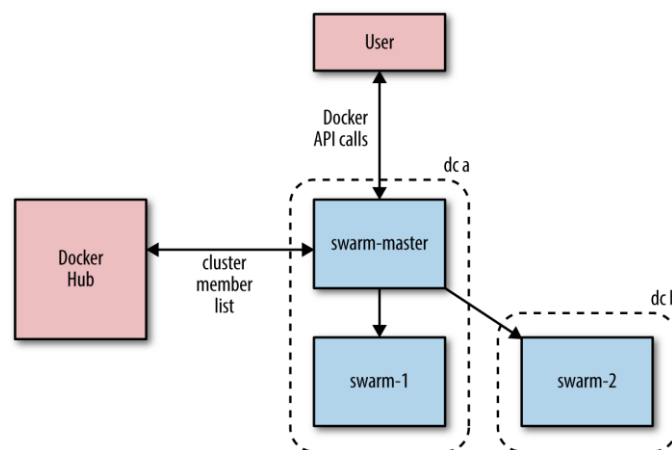
```
docker run swarm list token://$SWARM_TOKEN
```

W celu połączenia się z managerem klastra należy skorzystać z komendy:

```
eval $(docker-machine env --swarm swarm-master)
```

natomiast `docker info` wyświetla podstawowe informacje o klastrze

Architektura stworzonego rozwiązania:

Źródło: Docker in Action. Jeff Nickoloff. Manning 2016

KONCEPCJA I ARCHITEKTURA ROZWIĄZANIA

W ramach projektu realizowany będzie system do obsługi głosowania. Przyjmował on będzie dane z głosowania paczkami, zapisywał je do rozproszonej bazy danych, przetwarzał, a wyniki przetwarzania i analizy udostępniał użytkownikowi o odpowiednio wysokich uprawnieniach.

Role

Z systemu korzystałyby trzy rodzaje użytkowników:

- Użytkownik uprawniony do wprowadzania nowych danych
- Użytkownik uprawniony do oglądania wyników analizy danych
- Użytkownik zajmujący się utrzymaniem systemu i jego rekonfiguracją w razie potrzeby

Wymaganie niefunkcjonalne

Niezawodność

Każdy komponent systemu będzie się składać z wielu węzłów lub mieć zabezpieczenie w postaci węzła zastępczego. Odporność na awarię dowolnego z nich zostanie zapewniona dzięki redundancji sprzętowej. Zabezpieczenie przed utratą danych w przypadku awarii zostanie zrealizowane przez redundantny sposób przechowywania danych.

Wydajność

Wydajność zapewniona będzie w trzech aspektach:

- Przesyłanie dużych porcji danych wejściowych w mniejszych paczkach, obsługiwanych przez różne węzły
- Rozdzielenie sprzętowe aplikacji do zapisu danych wejściowych od aplikacji przetwarzającej te dane
- *Cachowanie* danych aplikacji webowej w przeglądarce i oddelegowanie do niej części obliczeń.

Skalowalność

System powinien działać przynajmniej tak samo dobrze w przypadku wzrostu ilości przetwarzanych danych, a dodanie dodatkowych węzłów odbywać bez znacznych modyfikacji aplikacji, a jedynie przez zmianę konfiguracji.

Bezpieczeństwo

Wszystkie przechowywane dane powinny być chronione poprzez mechanizmy uwierzytelniania użytkowników. System powinien zapewniać bezpieczne kanały transmisji danych, zarówno do autoryzacji, jak i do transmisji danych.

Przenośność

Zapewnienie działania systemu niezależnie od środowiska uruchomieniowego poprzez użycie kontenerów umożliwiających enkapsulację aplikacji wraz z ich dependencjami.

Dostępność

System powinien działać w trybie ciągłym, awarie systemu powinny zostać usunięte przed upływem 4h od momentu zgłoszenia. Czas trwania okien serwisowych nie powinien przekraczać 1h.

Wymaganie funkcjonalne

Odbieranie danych

System zapewni możliwość importu danych w formacie JSON. Dane będą przesyłane do systemu asynchronicznie w postaci paczek.

Przechowywanie danych

Składowanie odebranych danych oraz ich replikacja zapewniona przez warstwę bazy danych.

Przetwarzanie danych

System zapewni możliwość cyklicznego przetwarzania danych z bazy, a także podglądu otrzymanych wyników z poziomu aplikacji webowej.

Administrowanie analizą danych

Zapewnienie możliwości zarządzania procesem analizy danych. Możliwość określenia danych wyjściowych z poziomu aplikacji webowej.

Kontrola dostępu

Uzyskanie dostępu do systemu musi być poprzedzone pomyślnym przejściem identyfikacji i uwierzytelniania. Uwierzytelnianie realizowane będzie poprzez logowanie domenowe.

Zautoryzowany użytkownik otrzyma listę funkcji z części autoryzacyjnej, zawierającej zdefiniowane uprawnienia i przypisane im role odpowiadające poszczególnym funkcjom. System musi zapewniać obsługę kilku rodzajów użytkowników, których możliwości zależne będą od ról przydzielonych w systemie.

Architektura systemu

System będzie się składać z trzech aplikacji:

Aplikacja 1 – Odbiera od użytkownika nowe dane z głosowania i zapisuje do lokalnej bazy danych oraz do baz na innych węzłach tak, by zapewnić redundancję danych.

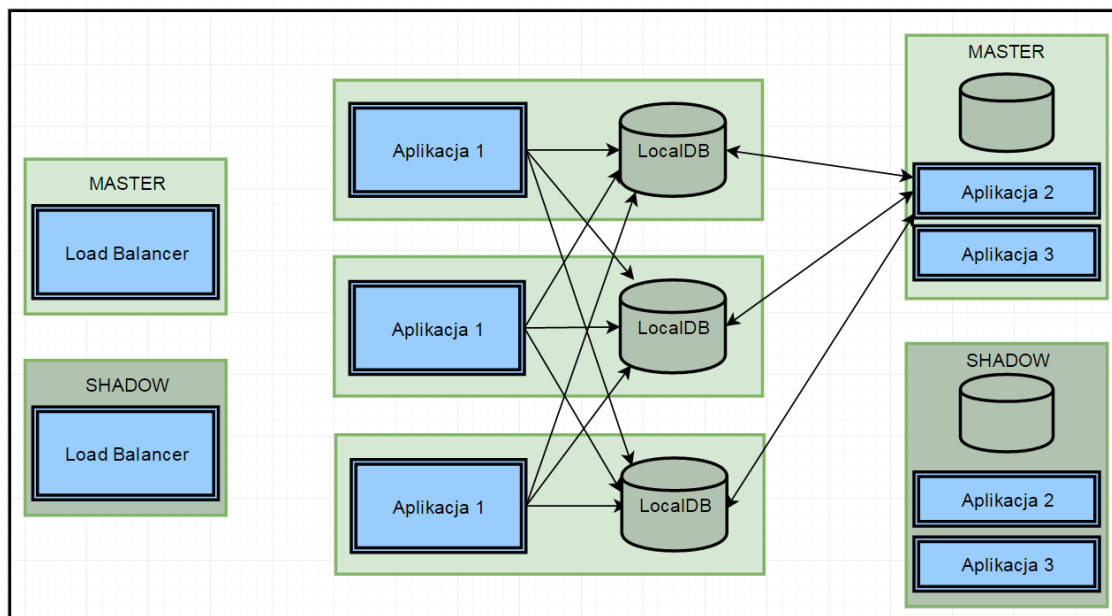
Aplikacja 2 – Cyklicznie przetwarza i analizuje dane zapisane przez aplikację 1, a wyniki analizy zapisuje w lokalnej bazie danych

Aplikacja 3 – Webowa aplikacja, która umożliwia użytkownikowi przeglądanie wyników analizy danych

Dostępność systemu będzie gwarantowana na dwa sposoby:

Aplikacja 1 uruchomiona będzie równolegle na kilku węzłach. Analogicznie, dane wejściowe będą zapisywane w kilku miejscach, żeby nie stracić do nich dostępu w momencie awarii jednego z węzłów

Aplikacja 2 i 3 uruchomione będą na jednym węźle, ale w chwili awarii inny przygotowany wcześniej węzeł go zastąpi. Podobnie będzie w przypadku Load Balancera.

Wstępna koncepcja architektury systemu

HARMONOGRAM

Podział ról w zespole:

1. Kierownik – Katarzyna Stepek
2. Architekt – Artur Gwiazdowski, Maciej Poćwierz
3. Projektant – Ewelina Grudzień, Katarzyna Stepek
4. Spec od repozytorium – Artur Gwiazdowski
5. Dokumentalista – Katarzyna Stepek
6. Tester – Maciej Poćwierz
7. Handlowiec – Piotr Misiowiec
8. Spec od dockera – Mateusz Jóźwik
9. Programista aplikacji 1 - Artur Gwiazdowski
10. Programista aplikacji 2 - Piotr Misiowiec
11. Programista aplikacji 3 – Rafał Dzumaga, Ewelina Grudzień
12. Spec od Load balancera i https – Mateusz Jóźwik
13. Generowanie danych wejściowych – Ewelina Grudzień

Z powodu dużego rozmiaru, harmonogram został umieszczony w lepszej wersji w dodatkowym załączniku (plik harmonogram.pdf)

	kierownik	architekt	projektant	spec-docker	spec-repo	dokumentalista	spec-ap1	spec-ap2	spec-ap3	tester	sieciowiec	spec-dane
	Spotkanie 1: Wstępna koncepcja systemu i podział ról											
02.04.2016	Podział ról											
05.04.2016	Spotkanie 2: Modyfikacja koncepcji i podziału ról											
	Ułożenie harmonogramu	Doprecyzowanie koncepcji architektury systemu										
		Przygotowanie dokumentacji do fazy I	Opis Dockera, raport z testów	Przygotowanie repozytorium								
19.04.2016	Spotkanie 3: Status											
23.04.2016	Przygotowanie dokumentacji					Ujednolicenie dokumentacji						
28.04.2016	Oddanie etapu I											
		Research do spotkania				Research do spotkania						
30.04.2016	Spotkanie 4: Uzgodnienie metod synchronizowania i replikacji danych oraz algorytmu elekcji - szczegółowa koncepcja systemu											
			Stworzenie prototypu			Ujednolicenie dokumentacji	Stworzenie prototypu	Plan testów	Stworzenie prototypu			
05.05.2016	Oddanie etapu II											
							Implementacja		Implementacja	Dopracowanie generatora		
12.05.2016							Poprawki	Testy I	Poprawki			
21.05.2016	Spotkanie 5: Status											
							Poprawki	Testy II	Poprawki			
29.05.2016	Spotkanie 6: Status											
07.05.2016						Ujednolicenie dokumentacji	Poprawki, dokumentacja	Testy III, dokumentacja	Poprawki, dokumentacja			
09.06.2016	Oddanie etapu III											

ORGANIZACJA ŚRODOWISKA PROGRAMISTYCZNEGO PROJEKTU

Na potrzeby projektu stworzono repozytorium i umieszczone je na portalu github.com pod adresem:

https://github.com/veiar/rso_voting

Dla bezpieczeństwa, specjalista od repozytorium będzie przechowywał aktualną kopię zapasową projektu.

BIBLIOGRAFIA:

- [1] Using Docker. Adrian Mouat. O'Reilly 2016.
- [2] Docker in Action. Jeff Nickoloff. Manning 2016.
- [3] <https://docs.docker.com/>